

7 Φεβρουαρίου, 1996

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146 ΚΑΙ 28 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΝΙΚΟΣ Α. ΑΡΧΟΝΤΙΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΑΡΧΗΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 420/93)

-
- 5 Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Ουσιαστικός χρόνος κατοχής των προσόντων του σχεδίου υπηρεσίας η ημερομηνία κατά την οποία λήφθηκε απόφαση για την πλήρωση της κενής θέσης — Άλλα στοιχεία που προσμετρούν στην αξία εκτιμούνται και μέχρι την ημέρα λήψης της απόφασης προαγωγής.
- 10 Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Δεν αποτελεί, σύμφωνα με τον Κανονισμό 10(7), κριτήριο προαγωγής — Ως εκ τούτου δεν έχει εφαρμογή η νομολογία που αφορά στην αρχαιότητα των δημοσίων υπαλλήλων.
- 15 Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Δέουσα έρευνα — Ισχυρισμός για έλλειψή της στην επίδικη απόφαση απορρίπτεται εφόσον όλα τα σχετικά στοιχεία ήταν ενώπιον του Διοικητικού Συμβουλίου.
- 20 Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Κανονισμός 10(5) — Πριν την προαγωγή δίδονται συμβουλή του Συμβουλίου Προσωπικού και εισήγηση του Γενικού Διευθυντή προς το Διοικητικό Συμβούλιο — Δεν αποτελούν εξωγενή κριτήρια.
- 25 Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αναδρομική ισχύς προαγωγής — Δεν επιτρέπεται — Υιοθέτηση πορισμάτων της απόφασης Σιαπιτής v. Α.ΤΗ.Κ. — Δυνατότητα ακύρωσης μόνο του μέρους εκείνου της απόφασης που αφορά στην αναδρομική ισχύ των προαγωγών.

Διοικητική Πράξη — Προθεσμία έκδοσης διοικητικής απόφασης — Οι προθεσμίες που τάσσονται από τον νόμο είναι κατά κανόνα ενδεικτικές εκτός αν ο ίδιος ο νόμος αναφέρει ότι είναι ανατρεπτικές — Το ίδιο ενδεικτική είναι η προθεσμία του Κανονισμού 10(6) της ΚΔΠ. 220/82 για την πλήρωση κενωθείσας θέσης σε διάστημα 6 μηνών από όταν δημιουργηθεί ή κενωθεί μια θέση. 5

Με την προσφυγή αυτή προσβλήθηκε η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου με την οποία προ-άχθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Τομεάρχη Διοικητικού Προσωπικού από 1/10/92. 10

Το Ανώτατο Δικαστήριο επικυρώνοντας την προαγωγή, αλλά ακυρώνοντας την απόφαση στο μέρος εκείνο με το οποίο καθοριζόταν αναδρομική ισχύς της προαγωγής, αποφάσισε ότι: 15

1. Ουσιώδης χρόνος κατοχής των απαιτούμενων από το σχέδιο υπηρεσίας προσόντων και με βάση τα οποία υπάλληλος της Αρχής μπορούσε να θεωρηθεί έγκυρα υποψήφιος για τη θέση, ήταν η 17.11.92, ημερομηνία κατά την οποία λήφθηκε η απόφαση για πλήρωση των κενών θέσεων από την Αρχή. Άλλα στοιχεία που προ-σμετρούν στην αξία των υποψηφίων, όπως για παράδειγμα η από-δοση υποψηφίων στις συνεντεύξεις κ.λ.π., είναι νόμιμο να εκτι-μούνται μέχρι της ημέρας λήψης της επίδικης απόφασης. Στην προκειμένη περίπτωση, από την έρευνα των φακέλων, φαίνεται 20 25 ότι δεν προέκυψαν οποιαδήποτε μεταγενέστερα της 17.11.92 στοι-χεία που θα μπορούσαν να επηρεάσουν την λήψη της επίδικης απόφασης. Οι τελευταίες αξιολογήσεις που είναι καταχωρημένες στους φακέλους των υποψηφίων αφορούν το έτος 1991 και στην περίοδο από 1.1.90 έως 31.12.90 και που, όπως αναφέρεται ρητά 30 στα πρακτικά του Συμβουλίου Προσωπικού, έχουν ληφθεί υπόψη.

Συνεπώς η οποιαδήποτε παρατυπία που τυχόν να έχει σημειωθεί ως προς τον ουσιώδη χρόνο, δεν έχει επηρεάσει τους ενδιαφερομένους. 35

2. Σύμφωνα με τον Κανονισμό 10(7), όπως αυτός τροποποιήθηκε από την ΚΔΠ 163/90, η κρίση για προαγωγή στην Αρχή διενεργεί-ται με βάση την υπηρεσιακή επίδοση και απόδοση των υποψηφίων και την εν γένει υπηρεσιακή καταλληλότητά τους, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του προσωπικού τους φακέλου, τα Φύλλα Ποιό-τητας και τα Φύλλα Προαγωγής τους. 40

Με βάση τα πιο πάνω είναι καθαρό πως η αρχαιότητα δεν συμπε-ριλαμβάνεται ανάμεσα στα κριτήρια προαγωγής και ούτε εφαρμό-

ζεται αναλογικά η νομολογία που διαμορφώθηκε για τους δημόσιους υπαλλήλους.

5 Το Δικαστήριο έχοντας υπόψη τα κριτήρια προαγωγής που απαριθμούνται στον πιο πάνω Κανονισμό, σε σχέση με το περιεχόμενο των φακέλων, παρατηρεί πως η σύσταση υποστηρίζεται από αυτά γιατί τα Φύλλα Ποιότητας/Προαγωγής αντικατοπτρίζουν κάποια ελαφρά υπεροχή των ενδιαφερομένων μερών. Στους φακέλους περιέχονται και τα ακαδημαϊκά προσόντα των υποψηφίων.

10 Ο Γενικός Διευθυντής στη σύστασή του αναφέρει τα στοιχεία που έλαβε υπόψη για τη διαμόρφωσή της κρίσης του όπως επίσης και τους λόγους για τους οποίους σύστησε τα ενδιαφερόμενα μέρη. Η σύσταση είναι αιτιολογημένη και δεν ευσταθούν οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί.

15 3. Δεν μπορεί να ευσταθήσει ο ισχυρισμός για έλλειψη δέουσας έρευνας. Όλα τα σχετικά με την υπόθεση στοιχεία ήταν ενώπιον του Διοικητικού Συμβουλίου και δεν ετίθετο θέμα περαιτέρω έρευνας. Ο αιτητής δεν υπερέχει. Ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι υπερέχει στην αρχαιότητα, η αρχαιότητα δεν είναι κριτήριο προαγωγής. Η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Αρχής όπως αυτή εκτίθεται στο τεκμ. I της Ένστασης, είναι αιτιολογημένη.

25 4. Αβάσιμος είναι και ο ισχυρισμός ότι το Διοικητικό Συμβούλιο έλαβε υπόψη εξωγενή στοιχεία, όπως τη συμβουλή του Συμβουλίου Προαγωγών και την εισήγηση του Γενικού Διευθυντή, τα οποία δεν προνοούνται στον Κανονισμό 10(7). Πριν την προαγωγή και σύμφωνα με τον Κανονισμό 10(5) η Αρχή ζητά την συμβουλή του Συμβουλίου Προσωπικού και τις εισηγήσεις του Γενικού Διευθυντή. Κατά συνέπεια η αναφορά σε αυτά από το Διοικητικό Συμβούλιο δεν τα καθιστά εξωγενή στοιχεία.

35 5. Ως τελευταίος λόγος ακυρότητας προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν μπορεί να έχει αναδρομική ισχύ, γιατί τούτο συγκρούεται με το αξίωμα της μη αναδρομικότητας των διοικητικών πράξεων. Είναι γεγονός ότι η επίδικη απόφαση λήφθηκε κατά τη συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου ημερομηνίας 2.3.93, αλλά ημερομηνία ισχύος της προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών καθορίστηκε η 1.10.92.

40

Το θέμα αποτέλεσε αντικείμενο εξέτασης στην απόφαση του Πογιατζή Δ., στην υπόθεση **Σιαπιτής ν. Α.Τ.Η.Κ.**

Το Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα πως δεν παρείχεται οποιαδήποτε εξουσιοδότηση στην Αρχή για αναδρομική προαγωγή από τον σχετικό περί Προϋπολογισμού Νόμο. Προχώρησε όμως να ακυρώσει τη πράξη προαγωγής μόνο στην έκταση που αφορούσε το παράνομο μέρος της για αναδρομική ισχύ των προαγωγών, θεωρώντας ότι δεν υφίστατο οποιοδήποτε δικονομικό κώλυμα για το διαχωρισμό του παράνομου μέρους από το νόμιμο των προαγωγών. 5

Η πιο πάνω προσέγγιση του Πογιατζή Δ. υιοθετείται από το Δικαστήριο, εφαρμόζοντας την και στην παρούσα περίπτωση. Η απόφαση προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών στις επίδικες θέσεις μπορεί να επικυρωθεί με εξαίρεση το μέρος της απόφασης με το οποίο δόθηκε αναδρομική ισχύ στις προαγωγές, το οποίο και θα πρέπει να ακυρωθεί. 10

6. Ένας άλλος ισχυρισμός που έγινε παρεμπιπτόντως από το συνήγορο του αιτητή είναι ότι, αν και ο περί Προϋπολογισμού Νόμος (Ν. 34/92) δημοσιεύθηκε στις 8.5.92, εντούτοις η απόφαση για πλήρωση των κενών θέσεων λήφθηκε στις 19.11.92, δηλαδή μετά την πάροδο 6 μηνών, κατά παράβαση του Κανονισμού 10(6) που προνοεί ότι προαγωγές διενεργούνται εντός 6 μηνών αφότου κενωθεί ή δημιουργηθεί η θέση που θα πληρωθεί με την προαγωγή. 15 20

Έχει νομολογιακά καθιερωθεί πως οι προθεσμίες που τάσσονται από το Νόμο για την άσκηση των αρμοδιοτήτων των διοικητικών οργάνων, είναι κατά κανόνα ενδεικτικές, εκτός αν τάσσονται από τον ίδιο το νόμο ως ανατρεπτικές. 25

Η προσφυγή επιτυγχάνει μερικώς, στο μέρος εκείνο που καθορίζεται αναδρομική ισχύς των προαγωγών. Η προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών επικυρώνεται. Χωρίς έξοδα. 30

Αναφερόμενες Υποθέσεις: 35

Pericleous v. Republic (1984) 3 C.L.R. 577,

Δημοκρατία κ.ά. v. Ανδρέου κ.ά. (1993) 3 Α.Α.Δ. 153, 40

Κολοκασίδου v. Α.ΤΗ.Κ. (1992) 4 Α.Α.Δ. 4801,

Δημητρίου κ.ά. v. Α.ΤΗ.Κ. (1993) 4 Α.Α.Δ. 1196,

Κωστή κ.ά. ν. Α.ΤΗ.Κ. (1994) 4 Α.Α.Δ. 146,

Σιαπιτιής ν. Α.ΤΗ.Κ. (1993) 4 Α.Α.Δ. 2616,

5 Όξινος ν. Δημοκρατίας (1995) 4 Α.Α.Δ. 2464.

Προσφυγή.

10 Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου με την οποία προάχθηκαν στη θέση Τομέαρχη Διοικητικού Προσωπικού από την 1.10.92 τα ενδιαφερόμενα μέρη αντί του Αιτητή.

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

15

Κ. Χ' Ιωάννου, για την Καθ' ης η αίτηση.

Cur. adv. vult.

20 ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Ο αιτητής προσβάλλει την απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου (η Αρχή), ημερ. 2.3.93, με την οποία προάχθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη Αναστάσιος Κ. Μιχαηλίδης και Γεώργιος Π. Χάμπταλης στη θέση Τομέαρχη Διοικητικού Προσωπικού από 1.10.92.

25

Η Αρχή, με απόφασή της ημερ. 17.11.92, αποφάσισε την πλήρωση των κενών θέσεων του Προϋπολογισμού του έτους 1992, ανάμεσα στις οποίες περιλαμβάνονταν και δύο θέσεις Τομέαρχη Διοικητικού Προσωπικού.

30

Στις 20.1.93 συνήλθε το Συμβούλιο Προσωπικού για εξέταση του θέματος και υπέβαλε συμβουλή προς την Αρχή. Κατά την εν λόγω συνεδρίαση το Συμβούλιο Προσωπικού, αφού αναφέρθηκε στα απαιτούμενα προσόντα για πλήρωση της θέσης και έλαβε υπόψη τα προσόντα των κρινομένων υποψηφίων σε συνδυασμό με την υπηρεσιακή τους κατάσταση (εξέλιξη και υπηρεσία στα διάφορα τμήματα της Αρχής), όπως φαίνονταν στο μέχρι τις 17.11.92 περιεχόμενο των προσωπικών τους φακέλων, έκρινε ότι μόνο τέσσερις υποψήφιοι κατείχαν τα ελάχιστα ειδικά προσόντα που προβλέπονταν στους σχετικούς κανονισμούς, ανάμεσα στους οποίους ήταν ο αιτητής και τα ενδιαφερόμενα μέρη.

40

Το Συμβούλιο Προσωπικού, αφού έλαβε υπόψη στο σύνολο τους τα κριτήρια που αναφέρονται στον Κανονισμό 10(7) των πε-

ρί Προσωπικού της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου (Τροποποιητικών) Γενικών Κανονισμών του 1982 (ΚΔΠ 220/82), όπως αυτός τροποποιήθηκε, τις βαθμολογίες, τις παρατηρήσεις και τις συστάσεις των προϊστάμενων τους στα Φύλλα Ποιότητας και στις υπηρεσιακές εκθέσεις για την περίοδο από τον Νοέμβριο 1985 μέχρι το Δεκέμβριο 1991, καθώς και το υπόλοιπο περιεχόμενο των προσωπικών τους φακέλων μέχρι τις 17.11.92, προχώρησε στην αξιολόγηση και σύγκρισή τους, τοποθετώντας τους κατά σειρά προτεραιότητας. Πρώτος κατετάγη το ενδιαφερόμενο μέρος Μιχαηλίδης, δεύτερος το ενδιαφερόμενο μέρος Χάμπαλης και τρίτος ο αιτητής.

Ακολούθως, ο Γενικός Διευθυντής της Αρχής, αφού μελέτησε τα πρακτικά της πιο πάνω συνεδρίασης του Συμβουλίου Προσωπικού και το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων των υποψηφίων, διαπίστωσε ότι η συμβουλή του Συμβουλίου Προσωπικού ήταν σωστή και δικαιολογημένη γι' αυτό και εισηγήθηκε την προαγωγή των δύο ενδιαφερομένων μερών. Κατά την άποψη του Γενικού Διευθυντή, τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερείχαν των υπολοίπων υποψηφίων σε απόδοση, επίδοση και ικανότητα και ήταν οι καταλληλότεροι για πλήρωση των κενών θέσεων. Η εισήγηση του Γενικού Διευθυντή περιέχεται στο Τεκμ.3 στην Ένσταση.

Τέλος, το θέμα τέθηκε ενώπιον του Διοικητικού Συμβουλίου της Αρχής μαζί με όλα τα σχετικά έγγραφα, το οποίο κατά τη συνεδρία του ημερ. 2.3.93, αφού μελέτησε όλα τα ενώπιόν του στοιχεία που αφορούσαν τους υποψηφίους και τους αξιολόγησε το ίδιο, έκρινε ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερείχαν των υπολοίπων υποψηφίων σε ακαδημαϊκά προσόντα, επίδοση, απόδοση και ικανότητες και ότι ήταν οι καταλληλότεροι υποψήφιοι για προαγωγή, τους προήγαγε καθορίζοντας την 1.10.92 ως την ημερομηνία ισχύος της προαγωγής τους.

Ως αποτέλεσμα καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή.

Θα προχωρήσω τώρα να εξετάσω τους νομικούς ισχυρισμούς που προτάθηκαν εκ μέρους του αιτητή καθώς και τις θέσεις του συνήγορου των καθ' ων η αίτηση.

Ο πρώτος νομικός ισχυρισμός είναι ότι το Συμβούλιο Προσωπικού, ενώ συνεδρίασε στις 20.1.93, αξιολόγησε τους υποψηφίους και κατάρτισε τον κατάλογο των επικρατέστερων με βάση χρόνο προγενέστερο της 20.1.93 που ήταν ο ουσιαδής χρόνος συνδρομής προσόντων, γεγονός που συνιστά πλάνη. Έγινε παραπομπή και σε σχετική νομολογία (*Περικλέους ν. Δημοκρατία* (1984) 3 C.L.R. 577

και **Δημοκρατία ν. Ανδρέου** (1993) 3 Α.Α.Δ. 153.

5 Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση διαφώνησε με τα πιο πάνω και εισιγγήθηκε με αναφορά στην υπόθεση **Περωκλέους** (πιο πάνω), ότι η ημερομηνία κρίσεως των υποψηφίων ήταν η 17.11.92, κατά την οποία απεφασίσθη από την Αρχή η πλήρωση των θέσεων. Αναφορικά με τον ισχυρισμό ότι κακώς δεν λήφθηκαν υπόψη υπηρεσιακές εκθέσεις μεταγενέστερες της 17.11.92, είτε ότι το όλο θέμα έχει μόνο ακαδημαϊκή σημασία έστω και αν αυτή η θέση είναι ορθή, γιατί μέχρι 10 τις 20.1.93 που συνεδρίασε το Συμβούλιο Προσωπικού δεν υπήρχαν στον προσωπικό φάκελο των υποψηφίων πρόσθετες υπηρεσιακές εκθέσεις από όσες έλαβε υπόψη το Συμβούλιο Προσωπικού.

15 Το θέμα του ουσιώδους χρόνου κατοχής των προσόντων και παρόμοιοι ισχυρισμοί με τον πιο πάνω, έχουν αποτελέσει αντικείμενο εξετάσης σε άλλες υποθέσεις που αφορούν προαγωγές στην Αρχή. Καθοριστική για το θέμα ήταν η απόφαση του Κούρρη Δ., στην υπόθεση **Κολοκασίδου ν. Α.Τ.Η.Κ.** (1992) 4 Α.Α.Δ. 4801, όπου, μεταξύ άλλων, το Δικαστήριο δέχθηκε ότι αν και ο ισχυρισμός της αιτήτριας ως προς τον ουσιώδη χρόνο κατοχής των προσόντων ήταν βάσιμος, είχε μόνο ακαδημαϊκή σημασία, γιατί από 20 έρευνα στους φακέλους δεν διαπιστώθηκε η ύπαρξη οποιουδήποτε στοιχείου μεταγενέστερου της 1.1.91, ημερομηνίας που λανθασμένα θεωρήθηκε ως ο ουσιώδης χρόνος από το Συμβούλιο Προσωπικού και προγενέστερης του χρόνου λήψης της απόφασης του Συμβουλίου Προσωπικού και που η λήψη του υπόψη θα επηρέαζε 25 καθ' οιονδήποτε τρόπο την απόφαση. Η ίδια προσέγγιση υιοθετήθηκε στις υποθέσεις **Δημητρίου κ.ά. ν. Α.Τ.Η.Κ.** (1993) 4 Α.Α.Δ. 1196 και **Κωστή κ.ά. ν. Α.Τ.Η.Κ.** (1994) 4 Α.Α.Δ. 146.

30 Στην υπό εξέταση υπόθεση, ουσιώδης χρόνος κατοχής των απαιτούμενων από το σχέδιο υπηρεσίας προσόντων και με βάση τα οποία υπάλληλος της Αρχής μπορούσε να θεωρηθεί έγκυρα υποψήφιος για τη θέση, ήταν η 17.11.92, ημερομηνία κατά την οποία λήφθηκε η απόφαση για πλήρωση των κενών θέσεων από την Αρχή. Σύμφωνα με την απόφαση στην **Ανδρέου** (πιο πάνω), άλλα στοιχεία που προσμετρούν στην αξία των υποψηφίων, όπως για παράδειγμα η απόδοση υποψηφίων στις συνεντεύξεις κ.λ.π., είναι νόμιμο να 35 εκτιμούνται μέχρι της ημέρας λήψης της επίδικης απόφασης. Στην προκείμενη περίπτωση, από την έρευνα των φακέλων, φαίνεται ότι δεν προέκυψαν οποιαδήποτε μεταγενέστερα της 17.11.92 στοιχεία που θα μπορούσαν να επηρεάσουν την λήψη της επίδικης απόφασης. Οι τελευταίες αξιολογήσεις που είναι καταχωρημένες στους φακέλους των υποψηφίων αφορούν το έτος 1991 και στην περίοδο 40

από 1.1.90 έως 31.12.90 και που, όπως αναφέρεται ρητά στα πρακτικά του Συμβουλίου Προσωπικού, έχουν ληφθεί υπόψη.

Συνεπώς, καταλήγω ότι η οποιαδήποτε παρατυπία που τυχόν να έχει σημειωθεί ως προς τον ουσιαστικό χρόνο, δεν έχει επηρεάσει τους ενδιαφερομένους. 5

Ο δεύτερος νομικός λόγος, στον οποίο βασίζεται η προσφυγή, είναι ότι η σύσταση του Γενικού Διευθυντή είναι γενική, αόριστη και ανατιολόγητη. Ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίζεται επίσης ότι ο αιτητής υπερέχει σε αρχαιότητα και προσόντα και δεν υστερεί σε αξία και εντούτοις ο Γενικός Διευθυντής δεν εισηγήθηκε την προαγωγή του. 10

Σύμφωνα με τον Κανονισμό 10(7), όπως αυτός τροποποιήθηκε από την ΚΔΠ 163/90, η κρίση για προαγωγή στην Αρχή διενεργείται με βάση την υπηρεσιακή επίδοση και απόδοση των υποψηφίων και την εν γένει υπηρεσιακή καταλληλότητά τους, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του προσωπικού τους φακέλου, τα Φύλλα Ποιότητας και τα Φύλλα Προαγωγής τους. 15 20

Με βάση τα πιο πάνω είναι καθαρό πως η αρχαιότητα δεν συμπεριλαμβάνεται ανάμεσα στα κριτήρια προαγωγής και ούτε εφαρμόζεται αναλογικά η νομολογία που διαμορφώθηκε για τους δημόσιους υπαλλήλους. (Βλέπε *Κολοκασίδου και Δημητρίου* (πιο πάνω).) 25

Έχοντας υπόψη τα κριτήρια προαγωγής που απαριθμούνται στον πιο πάνω Κανονισμό, σε σχέση με το περιεχόμενο των φακέλων, παρατηρώ πως η σύσταση υποστηρίζεται από αυτά γιατί τα Φύλλα Ποιότητας/Προαγωγής αντικατοπτρίζουν κάποια ελαφρά υπεροχή των ενδιαφερομένων μερών. Στους φακέλους περιέχονται και τα ακαδημαϊκά προσόντα των υποψηφίων. Μεταξύ άλλων, το ενδιαφερόμενο μέρος Μιχαηλίδης κατέχει πτυχίο Νομικής του Πανεπιστημίου Αθηνών, το ενδιαφερόμενο μέρος Χάμπαλης πτυχίο της Παντείου Ανώτερης Σχολής Πολιτικών Επιστημών (Τμήμα Δημόσιας Διοίκησης) και ο αιτητής πτυχίο Ανώτερης Τηλεπικοινωνιακής Σχολής ΟΤΕ. 30 35

Ο Γενικός Διευθυντής στη σύστασή του αναφέρει τα στοιχεία που έλαβε υπόψη για τη διαμόρφωση της κρίσης του όπως επίσης και τους λόγους για τους οποίους σύστησε τα ενδιαφερόμενα μέρη. Βρίσκω ότι η σύσταση είναι αιτιολογημένη και δεν ευσταθούν οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί. 40

5 Ο τρίτος νομικός λόγος είναι ότι το Διοικητικό Συμβούλιο έλαβε την απόφασή του χωρίς τη δέουσα έρευνα και χωρίς να την αιτιολογήσει, εφόσον, όπως υποστηρίχθηκε, ο αιτητής υπερέχει σε αρχαιότητα και προσόντα και των δύο ενδιαφερομένων μερών και υπερέχει σε αξία έναντι του ενδιαφερομένου μέρους Χάμπαλη.

10 Δεν μπορεί να ευσταθήσει ο πιο πάνω ισχυρισμός. Όλα τα σχετικά με την υπόθεση στοιχεία ήταν ενώπιον του Διοικητικού Συμβουλίου και δεν ετίθετο θέμα περαιτέρω έρευνας. Ο αιτητής δεν υπερέχει. Ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι υπερέχει στην αρχαιότητα, η αρχαιότητα δεν είναι κριτήριο προαγωγής. Η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Αρχής όπως αυτή εκτίθεται στο τεκμ.1 της Ένστασης, είναι αιτιολογημένη.

15 Αβάσιμος είναι κατά την άποψή μου και ο ισχυρισμός ότι το Διοικητικό Συμβούλιο έλαβε υπόψη εξωγενή στοιχεία, όπως τη συμβουλή του Συμβουλίου Προαγωγών και την εισήγηση του Γενικού Διευθυντή, τα οποία δεν προνοούνται στον Κανονισμό 10(7). Πριν την προαγωγή και σύμφωνα με τον Κανονισμό 10(5) η Αρχή
20 ζητά την συμβουλή του Συμβουλίου Προσωπικού και τις εισηγήσεις του Γενικού Διευθυντή. Κατά συνέπεια η αναφορά σε αυτά από το Διοικητικό Συμβούλιο δεν τα καθιστά εξωγενή στοιχεία.

25 Ως τελευταίος λόγος ακυρότητας προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν μπορεί να έχει αναδρομική ισχύ, γιατί τούτο συγκρούεται με το αξίωμα της μη αναδρομικότητας των διοικητικών πράξεων. Είναι γεγονός ότι η επίδικη απόφαση λήφθηκε κατά τη συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου ημερομηνίας 2.3.93, αλλά ημερομηνία ισχύος της προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών καθορίστηκε η 1.10.92.
30

35 Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση ισχυρίστηκε ότι υπάρχει δικονομικό πρόβλημα να εγερθεί το θέμα στην παρούσα προσφυγή, γιατί ο αιτητής προσβάλλει την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών και όχι την ημερομηνία ισχύος της προαγωγής. Είπε επίσης ότι παρείχεται ικανοποιητική εξουσιοδότηση στην Αρχή για αναδρομική προαγωγή από τον προϋπολογισμό της Αρχής για το 1992.

40 Το θέμα αποτέλεσε αντικείμενο εξετάσης στην απόφαση του Πογιατζή Δ., στην υπόθεση **Σιαπιτής ν. Α.ΤΗ.Κ.** (1993) 4 Α.Α.Δ. 2616, το αποτέλεσμα της οποίας υιοθετήθηκε μεταγενέστερα και στην υπόθεση **Κωστή κ.ά.**, (πιο πάνω). Στην υπόθεση **Σιαπιτή** (πιο πάνω), γίνεται εκτενής και σφαιρική εξέταση του θέματος και αναφορά σε διάφορες αποφάσεις που υποστηρίζουν αντίθετες προ-

σεγγίσεις. (Δέστε σελ. 2633-2636 της απόφασης). Το Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα πως δεν παρείχεται οποιαδήποτε εξουσιοδότηση στην Αρχή για αναδρομική προαγωγή από τον σχετικό περί Προϋπολογισμού Νόμο. Προχώρησε όμως να ακυρώσει την πράξη προαγωγής μόνο στην έκταση που αφορούσε το παράνομο μέρος της για αναδρομική ισχύ των προαγωγών, θεωρώντας ότι δεν υφίστατο οποιοδήποτε δικονομικό κώλυμα για το διαχωρισμό του παράνομου μέρους από το νόμιμο των προαγωγών. 5

Την πιο πάνω προσέγγιση του Πογιατζή Δ., ασπάζομαι και υποθετώ, εφαρμόζοντας την και στην παρούσα περίπτωση. Η απόφαση προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών στις επίδικες θέσεις μπορεί να επικυρωθεί με εξαίρεση το μέρος της απόφασης με το οποίο δόθηκε αναδρομική ισχύ στις προαγωγές, το οποίο και θα πρέπει να ακυρωθεί. 10 15

Ένας άλλος ισχυρισμός που έγινε παρεμπιπτόντως από το συνήγορο του αιτητή είναι ότι, αν και ο περί Προϋπολογισμού Νόμος (Ν. 34/92) δημοσιεύθηκε στις 8.5.92, εντούτοις η απόφαση για πλήρωση των κενών θέσεων λήφθηκε στις 19.11.92, δηλαδή μετά την πάροδο 6 μηνών, κατά παράβαση του Κανονισμού 10(6) που προνοεί ότι προαγωγές διενεργούνται εντός 6 μηνών αφότου κενωθεί ή δημιουργηθεί η θέση που θα πληρωθεί με την προαγωγή. Τα πιο πάνω λέχθηκαν και για υποστήριξη του ισχυρισμού για έλλειψη έρευνας. 20 25

Ακόμη και αν ευσταθούν τα πιο πάνω, έχει νομολογιακά καθιερωθεί πως οι προθεσμίες που τάσσονται από το Νόμο για την άσκηση των αρμοδιοτήτων των διοικητικών οργάνων, είναι κατά κανόνα ενδεικτικές, εκτός αν τάσσονται από τον ίδιο το νόμο ως ανατρεπτικές. (Δέστε *Όξινος ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1995) 4 Α.Α.Δ. 2464 και τις υποθέσεις στις οποίες παραπέμπει). 30

Ως συνέπεια των πιο πάνω, η προσφυγή επιτυγχάνει μερικώς. Η προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών επικυρώνεται. Το μέρος, όμως, της προσβαλλόμενης απόφασης που καθορίζει αναδρομική ισχύ των προαγωγών ακυρώνεται και εναπόκειται στην Αρχή να καθορίσει ημερομηνία ισχύος των προαγωγών κατά τρόπο νόμιμο. 35

Κάτω από τις περιστάσεις δεν εκδίδω διάταγμα για έξοδα.

*Η προσφυγή επιτυγχάνει μερικώς.
Οι προαγωγές επικυρώνονται, η
αναδρομική ισχύ των ακυρώνεται.
Καμιά διαταγή για έξοδα.*